somn de vara

timp concentrat

tu nici nu ştii
dormeai somn greu de vară
cînd linia vieţii tale
din palma-ntrcdeschisă
îşi înălţase vipera tăcută
privindu-mi faţa mereu
umbrită

tu nîci nu ştii
îmi arătai in zare munţii
ori marea învclită-n fumuri
poate
ori un tărîm în care nu mi-
era
sortit sa intru
decît muşcat de linia vieţii
tale

O coasă
dă tîrcoale
odăii unde scriu
iarba grasă
cade
fulgerată
de sus în jos
clipele mele
de jos în sus
pînă rămme
Ungă pajiştea
aspră
numai
un fraged cap
gînditor

tu nici nu ştii
se pregătea să plouă-
afară
cînd fulgerul făcu-
nceputul
cazînd pe fruntea mea
cu linia vieţii tale
laolaltă
şfîchiuind-o